EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA

EUROSYSTÉM

STANOVISKO EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY

z 2. apríla 2013

k osobitným hypotekárnym obchodom

(CON/2013/23)

Úvod a právny základ

Európska centrálna banka (ECB) prijala 1. marca 2013 žiadosť Ministerstva financií Slovenskej republiky o stanovisko k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „návrh zákona“).

Právomoc ECB vydať stanovisko je založená na článkoch 127 ods. 4 a 282 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a na článku 2 ods. 1 šiestej zarážke rozhodnutia Rady 98/415/ES z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou vnútroštátnymi orgánmi ohľadom návrhu právnych predpisov[1], nakoľko návrh zákona obsahuje pravidlá platné pre finančné inštitúcie, pokiaľ podstatne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhov. V súlade s článkom 17.5 prvou vetou rokovacieho poriadku Európskej centrálnej banky Rada guvernérov prijala toto stanovisko.

1. Účel návrhu zákona

Účelom návrhu zákona je okrem iného vylúčiť, aby boli zahraničné banky oprávnené vykonávať osobitné hypotekárne obchody prostredníctvom svojich pobočiek na Slovensku na základe bankového povolenia[2]. Osobitnými hypotekárnymi obchodmi sú: a) poskytovanie hypotekárnych úverov a s tým spojené vydávanie hypotekárnych záložných listov alebo b) poskytovanie komunálnych úverov a s tým spojené vydávanie komunálnych obligácií bankou[3]. Cieľom navrhovanej zmeny a doplnenia je chrániť spotrebiteľov a ostatných klientov, keďže Národná banka Slovenska nemá nad pobočkami zahraničných bánk také právomoci dohľadu ako nad bankami. V prípade, že by bol návrh zákona schválený, osobitné hypotekárne obchody by na Slovensku mohli vykonávať len banky. Pobočky zahraničných bank by však naďalej mohli poskytovať bežné hypotekárne úvery[4]. Súčasťou návrhu zákona je aj prechodné ustanovenie, ktoré sa vzťahuje na situáciu, keď zaniká banka, ktorá vykonávala osobitné hypotekárne

1 Ú. v. EÚ L 189, 3.7.1998, s. 42.

2 Článok I body 3, 6, 7, 8 a 61 návrhu zákona.

3 § 67 ods.1 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa §2 ods. 1 sa bankou rozumie právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery, a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie.

4 Pozri osobitnú časť dôvodovej správy k návrhu zákona, konkrétne k článku I bodom 3, 6, 7 a 8.

obchody a jej právnym nástupcom je zahraničná banka[5]. Okrem toho sa v návrhu zákona tiež ustanovuje, že banka má povinnosť informovať klientov o svojom zámere ukončiť svoju činnosť[6].

2. Sloboda usadiť sa

Konzultujúci orgán by mal zabezpečiť, aby návrh zákona neobmedzil slobodu úverových inštitúcií Únie usadiť sa[7] na Slovensku prostredníctvom zriaďovania pobočiek a najmä výkon činností, na ktoré sa vzťahuje zásada vzájomného uznávania[8].

Toto stanovisko sa uverejní na internetovej stránke ECB.

Vo Frankfurte nad Mohanom 2. apríla 2013

[podpis]

Prezident ECB

Mario DRAGHI

5 Článok I bod 11 návrhu zákona.

6 Článok I bod 16 návrhu zákona.

7 Hlava IV kapitola II články 49 – 55 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

8 Pozri článok 23 v spojení s prílohou I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1).